

Zbiór obowiązujących rozporządzeń

w powiecie Łukowskim.

PRENUMERATA: Rocznie 24.— mk. Półrocznie 12.— mk. Kwartalnie 6.— mk.
Zaprenumerować można w Sekretarjacie Urzędu Powiatowego w Łukowie.
OGŁOSZENIA: Za całą zronę 40 mk., 12 strony 20 mk., 14 strony 10 mk.

TREŚĆ NUMERU:

- 242 Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wojskowych i Min. Spraw Wew. w sprawie Powiatowych Komisji świadceń wojennych.
- 243 Rozporządzenie Ministra Skarbu.
- 244 „ Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie wydawania świadectw czystości podróżnym.
- 245 Ogłoszenie dot. wypłaty zapomóg wojennych.
- 246 „ w sprawie tłumienia zarazy płucnej bydła rogatego.
- 247 „ w sprawie nosaczyny i świerzbu u koni.
- 248 „ Min. Spraw Wewnętrznych.
- 249 Obwieszczenie dot. podatku od nieruchomości miejskich.
- 250 Ogłoszenie.
- 251 „
- 252 „
- 253 „ zgubienia nominacji.
- 254 „ dot. zgubienia patentu handlowego.
- 255 „ „ „ „ na piekarnię.
- 256 „ „ „ dowodu osobistego Szlomy Rubinsztejna.
- 257 Ogłoszenie dot. zgubienia kwitu na pożyczkę m. Łukowa.
- 268 Ogłoszenie dot. świadectw czystości.

242

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Spraw Wojskowych i Min. Spraw Wewnętrznych w sprawie powiatowych Komisji świadceń wojennych.

Art. 1. Skład Powiatowych Komisji świadceń wojennych.

W częściowej zmianie rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Spraw Wojskowych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 29—IV 1919 Min. Spraw Wojsk. D. G. 17355—II, ogłoszonego w „Monitorze Polskim“ Nr. 100 z 6—V 1919 do ustawy o rzeczowych świadceńiach wojennych zmienia się ustęp treści Art. V. powyższego rozporządzenia, jak następuje:

„Autonomiczna reprezentacja powiatowa wyznacza w tym celu pięciu reprezentantów, oraz potrzebną ilość ich zastępców, a to dwóch dla przedmiotów rolnictwa, z tych jednego przedstawiciela wielkiej i jednego małej własności, oraz po jednym dla przedmiotów handlu, przemysłu i rzemiosła. Reprezentanci ci mogą być wyznaczeni za swą zgodą, również z poza łona autonomicznej reprezentacji powiatowej. Z tych pięciu reprezentantów powołuje przewodniczący komisji w poszczególnych wypadkach w porozumieniu z Kierownikiem Reprezentacji powiatowej po dwóch delegatów (zastępców), uwzględniając jakość mającego się świadczyć przedmiotu O ile rozchodzić się będzie o produkcja, mające się dostarczyć przez gospodarstwa rolne, w takim razie do Komisji należy powołać przedstawiciela wielkiej i małej własności.“

Na członków powiatowych Komisji świadczeń wojennych należy powoływać przedstawicieli fachowych, którzy dają gwarancję sumiennego i sprawiedliwego spełniania powierzonych im obowiązków.

Art. II. Wynagrodzenie członków powiatowych Komisji świadczeń wojennych.

Członkowie powiatowych Komisji świadczeń wojennych otrzymują, o ile pełnić będą funkcje poza obrębem swego stałego miejsca zamieszkania, wynagrodzenie dzienne w wysokości 25 marek oraz zwrot faktycznie poniesionych kosztów podróży, jako to: bilety kolejowe, ewentualnie koszty furmanek (podwód).

Urzędnicy i funkcjonariusze państwowi, biorący udział w powiatowych Komisjach świadczeń wojennych, otrzymują, o ile pełnić będą swoje obowiązki poza stałą siedzibą urzędową, diety i koszty podróży, przewidziane obowiązującymi rozporządzeniami.

Wynagrodzenie to wypłacić będzie Powiatowa Kasa Skarbowa na rachunek Ministerstwa Spraw Wojskowych na podstawie rachunków należycie sporządzonych i potwierdzonych przez Przewodniczącego Komisji, t. j. Komisarza Powiatowego, względnie jego zastępcy.

Likwidacje rachunków Komisarza Powiatowego, względnie jego zastępcy i urzędników przeprowadza Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (instrukcja dla Komisarzy Powiatowych § 9).

Art. III. Obowiązek gmin dostarczania podwód dla członków Komisji świadczeń wojennych

Gminy obowiązane są na wezwanie Przewodniczącego Komisji świadczeń wojennych, t. j. Komisarza Powiatowego, względnie jego zastępcy, dostarczyć dla członków Powiatowych Komisji świadczeń wojennych potrzebne ilości podwód.

Wysokość wynagrodzenia za podwozy odpowiadającą ma normom przepisanych dla urzędników sędziowskich, Komisarzy Ziemskich i t. p.

Za Ministra Spraw Wojskowych
(—) Majewski, gen. ppor.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) Józef Bek.

Warszawa, dn. 17 maja 1919 r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1919 r. w sprawie otwierania i utrzymania kantorów wymiany („Monitor Polski” Nr. 46 z dnia 26 lutego 1919 r.) dotyczy tylko kantorów wymiany, istniejących i powstających na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej, które należały do byłego zaboru rosyjskiego.

Dla ziem byłych zaborów austriackiego i niemieckiego nastąpią oddzielne zarządzenia.

Minister Skarbu
(—) Karpiński.

Warszawa, dn. 27 maja 1919 r.

RORPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie wydawania świadectw czystości podróżnym.

Na podstawie art. 18, 19 i 20 Dekretu w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych z d. 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw poz. 184) zarządzam — ze względu na szerzenie się duru plamistego — w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, Ministerstwem Kolei żelaznych, Ministerstwem Robót Publicznych oraz Sztabem Generalnym, co następuje:

Art. 1.

Na stacjach dróg żelaznych: Wilno, Baranowicze, Pińsk, Włodzimierz Wołyński, Kowel, Brześć Litewski, Białystok, Grajewo, Łapy, Biała Podlaska, Dorohusk, Chełm, Hrubieszów, Belzec, Lwów, Chyrów, Przemyśl, Jarosław, Łuków, Stenlice, Miawa, Aleksandrów, Kalisz, Częstochowa, Sosnowiec, Będzin, Dąbrowa-Górnica, Kielce, oraz na stacjach dróg wodnych: Sandomierz, Puławy, Dęblin, Modlin, Płock, Włocławek, Nieszawa — wszyscy podróżni, udający się do stacji położonych w kierunku Warszawy, Krakowa i Poznania, winni być zaopatrzeni w świadectwa czystości, wystawione przez miejscowego lekarza powiatowego, albo lekarzy: etapów Państwowych Urzędu do Spraw Jeńców, kolejowych lub wojskowych. Bez okazania powyższego świadectwa bilety kolejowe i na statki pasażerskie nie będą podróżnym sprzedawane.

Art. 2.

Za wydawanie świadectw czystości pobierana będzie opłata w wysokości 50 fenigów.

Art. 3.

Podczas biegu pociągów i staików parowych, albo przy opuszczaniu ich na stacjach, będzie wykonywana kontrola świadectw czystości. Podróżni bez świadectw czystości będą poddawani oględzinom lekarskim, zaś niechłujni i zaważeni będą odsyłani do zakładów dezynfekcyjnych.

Art. 4.

Świadectwa czystości są ważne w ciągu 72 godzin od daty ich wydania.

Art. 5.

Świadectwa czystości i stanu zdrowia dla podróżnych, udających się pociągiem Warszawa—Paryż, są wydawane wyłącznie w Warszawie przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Lekarskiego m. st. Warszawy (gmach Ratusza, pokój № 32) za opłatą po marek 20 od świadectwa.

Od opłat uwolnione są osoby urzędowe i przynależne do Państw Sprzymierzonych. Świadectwa powyższe są ważne w ciągu 48 godzin.

Art. 6.

Winni sprzedaży biletu kolejowego podróżnemu bez świadectwa czystości ulegną karze do 100 mk — w drodze administracyjnej, na wniosek właściwego lekarza powiatowego, stosownie do art. 20 Dekretu w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych, o ile Kodeks karny nie przewiduje kary wyższej.

Art. 7.

Rozporządzenie niniejsze winno być wywieszane przy kasach biletowych na wszystkich stacjach dróg żelaznych i przystaniach w miejscu widocznem oraz w biurach wszystkich urzędów powiatowych.

Art. 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1919 r. i obowiązywać będzie do odwołania.

Minister Zdrowia Publicznego:

(—) Janiszewski.

Warszawa, dnia 2 czerwca 1919 r.

145

OGŁOSZENIE.

Pominę wstrzymania wypłaty zapomóg wojennych, zgłoszonych po oznaczonym w swo-

im czasie terminie, napływają ustawicznie podania, które, jako spóźnione, muszą być odrzucane.

Po otrzymaniu odmownej odpowiedzi, ponawiają petenci ustawicznie swe prośby, ludząc się nadzieją, że w toku Instancji decyzja może być zmieniona.

Wobec tego ogłasza się, że wszelkie podania o zapomogi wojenne lub reklamacje w tych sprawach, które wpłyną do Ministerstwa Kolei Żelaznych lub Dyrekcji Kolejowych w 5 dni po ogłoszeniu tego zarządzenia, nie będą wcale rozpatrywane i pozostaną bez odpowiedzi.

Na podania, wniesione aż do tego terminu otrzymają petenci odpowiedź, jeżeli zamieszczą w podaniu swój adres.

Tem samem od podanego powyżej terminu nie będzie się uwzględniać żadnych zgłoszeń o zapomogi wojenne bez względu na powody, dla których sprawę dopiero po tym terminie wniesiono.

Kierownik Min. Kolei żelaznych

(—) J. Eberhardt.

146

OGŁOSZENIE

w sprawie tłumienia zarazy płucnej bydła rogatego.

Wobec znacznego szerzenia się niektórych okolicach kraju zarazy płucnej bydła rogatego, zachodzi potrzeba ujednostajnienia akcji, mającej na celu tłumienie tej choroby.

Zgodnie z § 45 obowiązujących od stycznia 1912 r. „Przepisów o środkach weter.-policyjnych i t. d.” zwierzęta chore na zarazę płucną, tudzież podejrzane o zachorowanie i o zarażenie się winny być wybijane. Przepisy powyższe w formie postanowień obowiązujących były wydane przez gubernatorów na podstawie prawa zasadniczego z dn. 25 czerwca 1902 r. i z dn. 23 czerwca 1903 r., które to prawo zamieszczone zostało w tomie XIII Zbioru Praw wyd. 1905 r.

Prawo zasadnicze przewiduje wybijanie bydła chorego na zarazę płucną, tudzież podejrzanego o zachorowanie czyli wątpliwie chorego natomiast, odnośnie, do bydła podejrzanego o zarażenie się, prawo pozostawia do wyboru szczepienia go, pozostawienie pod dozorem weterynaryjnym lub wreszcie wybijanie, uzależniając postępowanie z omawianą kategorią zwierząt od decyzji Ministra (Art. 1127, 1129 i u-waga i przy art. 1129 Tom XIII zb. pr. wyd. 1905.

Zważywszy, że wybijanie w zapowietrzonych zagrodach całego pogłowia bydłowego, ze względu na obecne warunki, nie może mieć zastosowania polecam co następuje:

Bydło chore na zarazę płucną, tudzież podejrzane o zachorowanie (wątpliwe chore) winno być wybijane z odszkodowaniem za chore $\frac{3}{4}$ ceny szacunkowej, za wątpliwe chore w całości, podług ustanowionego szacunku (art. 1169 i 1170 tom XIII zbioru praw wyd. 1905 r.

Zwierzęta wątpliwe chore mogą być użytkowane na mięso stosownie do opinii lekarza weter.

Zwierzęta podejrzane o zarażenie się należy pozostawić pod dozorem weterynaryjno-policyjnym. W razie zgody właściciela, zwierzęta tej kategorii mogą być szczepione lub też użytkowane na mięso.

Ponieważ stosownie szczepień przy zarazie płucnej bydła rogatego uzależnia się od zgody właściciela, przeto powyższe szczepienia do kategorii przymusowych zaliczane być nie mogą.

Wysokość odszkodowania za zabicie zwierzęta, z psiół zaszczeplonych uprzednio, należy wskutek tego określić na zasadach ogólnych, czyli za chore $\frac{3}{4}$ i za wątpliwe chore całą sumę szacunkową.

W razie użytkowania na mięso zwierząt wątpliwie chorych lub też podejrzanych o zarażenie, należy postępować zgodnie z § 13, instrukcji dla weter. policji, władz gminnych i t. d. z dn. 27 grudnia 1907 r.

Oszacowanie zwierząt tych winno być wykonane przed sprzedażą. O terminie i miejscu sprzedaży należy zawczasu opublikować.

Licytacja urzęda się na zasadach ogólnych, w obecności przedstawicieli policji lub władz komunalnych, i po dokonanej sprzedaży należy sporządzić na piśmie zarządzenie wzoru 10-go.

Osiągnięte ze sprzedaży sumy winny być natychmiast wręczone właścicielom zwierząt za właściwym pokwitowaniem, odszkodowanie zaś przyznaje się za potrąceniem sumy, uzyskanej ze sprzedaży mięsa i skóry.

Rzeź winna odbywać się w najbliższej rzeźni lub na miejscu, pod dozorem powiatowego lekarza weterynarii.

Przy przepędzie bydła należy zachować niezbędne ostrożności, celem uniknięcia rozszerzenia choroby.

Sposoby postępowania nie omówione w niniejszym okólniku, winny być stosowane zgodnie z wprowadzonymi w wykonanie od 1 stycznia 1912 r. przepisami o środkach weter. policyjnych, mających na celu zapobieganie i uśmierzenie chorób zakaźnych zwierząt.

Warszawa, dn. 24 kwietnia 1919 r.

Minister: (—) Jawicki.

OGŁOSZENIE

w sprawie zwalczania nosaczyny i świerzbu u koni.

Na posiedzeniu dnia 14 marca r. b. przyjęto szereg uchwał w sprawie zarządzeń mających na celu skuteczniejsze zwalczania nosaczyny i świerzbu u koni.

W obradach uczestniczyli przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych, władz miejskich, Centralnego Tow. Roln. i związku Kótek Roln.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 25 maja r. b. № 8407 niżej przytoczone uchwały komunikują się do wiadomości i natychmiastowego wprowadzania ich w wykonanie.

Należy:

1. Wzbronić jazdy chorymi końmi przez miasta, wsie i wszelkie drogi publiczne
2. Zamknąć ogólne poldła dla koni i zobowiązać właścicieli do posiadania w podróży własnych włader.
3. Wprowadzić ścisły dozór weterynaryjny na targowiskach, w stajniach handlarzy końmi, w zajazdach postojach i t. p. i zobowiązać samorządy miejskie do tworzenia odpowiednio urządzonych punktów i zołacyjnych przy targowiskach.
4. Przestrzegać obowiązkowego wykonywania pod dozorem państwowych lekarzy wet. § 79 przepisów kolejowych w sprawie oczyszczenia, przemywania i dezynfekowania wagonów, przeznaczonych dla przewozu zwierząt.
5. Przestrzegać aby na stacjach kolejowych, stosownie do § 8 przepisów obowiązujących, przy ładunku i wyładunku zwierzęta obowiązkowo podlegały oględzinom państwowych lekarzy weterynarii.
6. Państwowi lekarze wet. w miarę potrzeby winni zwolnić komisje powiatowe, gminne i miejskie, składające się, 1) z lekarzy weter., 2) z przedstawicieli administracji i 3) przedstawicieli mniejszej i większej własności rolnej, w celu zastosowania środków nadzwyczajnych i szacowania, wybijanego, lub szczepionego inwentarza (§§ 77 i 78 przepisów obowiązujących)

7. Ujawnić wszystkie zarazone punkty i wykazać ilość chorych koni.

U w a g a. Leczenie chorych koni pod kontrolą lekarzy weterynarii, jako też praca chorych koni jest dopuszczalna tylko w obrębie danego gospodarstwa, z warunkiem perjodycznego dezynfekowania stajen, zaprzęgów i innych przedmiotów, jako też izolacji chorych koni i nieużywania uprzęży z chorych koni dla zdrowych.

Warszawa, dn. 17 maja 1919 r.

p. o. Naczelnik Państwowego Urzędu
Weterynaryjnego:

(—) M. Dowbor.

248

OGŁOSZENIE

W myśl dekretu w przedmocie opłat od podań oraz świadectw urzędowych z dn. 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw № 14, poz. 145) podania, wnoszone do władz komunalnych, a więc i magistratów, oraz świadectwa, wydawane przez te władze, nie podlegają skarbowej opłacie stempowej, określonej w powyższym Dekrecie. Gminy miejskie i wiejskie, tudzież powiatowe związki komunalne, mają jednak prawo pobierać na swoją korzyść administracyjne opłaty komunalne za czynności urzędowe swoich organów w wysokości, ustalonej przez reprezentacje gminne powiatowe i zatwierdzonej przez władzę nadzorczą zgodnie z art. 1 i 3 Dekretu w przedmocie skarbowości gmin miejskich, oraz art. 5 i 9 Dekretu w przedmocie skarbowości powiatowych związków komunalnych (Dziennik Praw № 14, poz. 150 i 151).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) H. Sienkiewicz.

Powyższe podają do wiadomości,
Powiatowy Komisarz Rządowy

(—) Łopuski.

Łuków, dn. 5 czerwca 1919 r.

249

OBWIESZCZENIE

dotycz. podatku od nieruchomości miejskich.

Pobierany za czasów rosyjskich podatek od nieruchomości miejskich dekretem Ministra Skarbu z dn. 5 lutego r. b. (Dz. Pr. № 12 poz. № 135) został wznowiony i będzie pobierany na zasadzie ustawy rosyjskiej z dnia 6—19 czerwca 1910 r. ze zmianami zawierającymi się w rozporządzeniu Ministra Skarbu z d. 6 marca r. b. (Monitor Polski № 68).

Stosownie do art. 25 Ustawy z r. 1910 o podatku państwowym od nieruchomości w miastach jakoteż art. 54 dekretu z dn. 5 lutego 1919 r. (Dziennik Praw № 12 poz. № 135) wzywa się wszystkich p. p. właścicieli nieruchomości w Łukowie, Stoczku i Kocku, lub też prawnych ich zastępców, aby w nieprzekraczalnym terminie do 20 czerwca 1919 r. złożyli w Łukowie do Inspektoratu Skarbowego, w Stoczku i Kocku do magistratów, na przepisany formularz deklaracje do wymiaru podatku od nieruchomości na co otrzymają potwierdzenia odbioru.

Deklaracja przedkłada się: z nieruchomości pomieszczonych w art. I Ust. 1910 r. a więc:

a) ze wszystkich wogóle nieruchomości znajdujących się w obrębie rzeczywistej przestrzeni zaludnienia miasta (jako domów mieszkalnych z przynależnymi do nich podwórzami i budowlą, z innych budynków wszelkiego rodzaju, parceli budowlanych, składów, placów-ogrodów, i t. p.)

b) ze wszystkich budynków, znajdujących się już poza obrębem rzeczywistej przestrzeni zaludnienia miasta, lecz na gruntach do miasta należących.

Blankiety deklaracji właściciele nieruchomości otrzymają bezpłatnie w Łukowie przez Inspektorat Skarbowy, w Stoczku i Kocku przez Magistraty.

Nieotrzymanie blankietu nie zwalnia właściciela nieruchomości od obowiązku złożenia w wyżej wskazanym terminie deklaracji, blankiet której można otrzymać w Inspektoracie, wzgl. w Magistratach Stoczka i Kocka.

Za niezłożenie deklaracji w oznaczonym terminie lub też za umieszczenie w deklaracjach wiadomości rozmyślnie nieprawdziwych kontrybuencji podlegają karze pieniężnej stosownie do art. 67 i 68 powyższej ustawy.

Inspektor Skarbowy na pow. Łukowski
Michał Franio.

Łuków, dn. 5 czerwca 1919 r.

250 OGŁOSZENIE

W posiadaniu prywatnym znajduje się znaczna ilość krótkiej broni palnej wojskowej, na którą zostały wydane pozwolenia przez b. Komendę Placu, niezgodnie z obowiązującymi przepisami.

Ze względu na ogromny brak krótkiej broni palnej dla armji na froncie zarządzam co następuje:

Wszystkie rewolwery, wzgl. pistolety repeterowe jako to: system „Mauzera“, dużego i małego kalibru, system „Dreyera“, Parabellum austrijackie bębnekowe system „Rast-Gasnera“, repeterowe Steyera 8 to—10-cio strzałowe i rosyjskie systemu „Nagana“, należy najdalej do dnia 20 czerwca b. r. zdeponować w Komendzie Placu w Łukowie.

Przetrzymanie po za tym terminem uważane będzie za „nieдозwolone przechowywanie broni wojskowej“, co pociągnie za sobą dla przechowujących następstwa ustawą przewidziane.

Łuków, dnia 28 maja 1919 r.

Powiatowy Komisarz Rządowy Komendant Placu
(---) Kopuski. (—) Bastgen por.

251 OGŁOSZENIE

W dniu 22 czerwca r. b. o godz. 2-jej pp. odbędzie się zebranie sprawozdawcze posłów Ziemi Łukowskiej, w Domu Ludowym, na które zaprasza się wyborców.

Wice-marszałek Sejmu: OSIECKI.

Postówie: WINIARCZYK
KURACH.

252 Ogłoszenie.

Byli wojskowi znajdując zajęcie w Policji Komunalnej Zgłaszać się należy w Komisariacie Policji w Bilgoraju przy ul. Zamojskiej.

Bilgoraj, d. 24 maja 1919 r.

Ziółkowski Naczelnik Policji.

253 Ogłoszenie.

Wójt gm. Jakusze L. Bobrowski zagubił nominację—lub takowa została mu skradzioną.

Niniejszym unieważnia się wyżej wspomnianą nominację.

Ostrzega się przed nadużyciem. Odnośne wiadomości należy skierować do Urzędu Powiatowego.

Łuków, d. 10 czerwca 1919 r.

Powiatowy Komisarz Rządowy (---) Kopuski.

254 Ogłoszenie.

Zgubiono patent na imię „Ekhajzer Abram Hersz“ z Wojcieszkowa—wydany przez Inspektorat Kkarbowy w Łukowie.

Łuków, d. 12 czerwca 1919 r.

255 OGŁOSZENIE

Zgubiono patent na piekarnię Nr. 1374, wydany przez Inspektorat Skarbowy w Łukowie w roku bież., na imię Berka Lichtera z Łukowa.

Łuków, dnia 27 maja 1919 r.

256 OGŁOSZENIE

Dowód osobisty № 46 z d. 27 stycz. r. b., wydany przez Urząd Pow. w Łukowie na imię Szlomy Rubinsztejna, został zgubiony.

Dowód osobisty unieważnia się. Ostrzega się przed nadużyciem. Odnośne wiadomości należy skierować do Urzędu Powiatowego.

Łuków, d. 17 maja 1919 r.

Powiatowy Komisarz Rządowy w. z.

(---) Panglisz.

257 Ogłoszenie.

Zgubiono kwit na 50 rubli pożyczki 20000 rubli miasta Łukowa, wydany przez Magistrat tegoż miasta w dniu 10 kwietnia 1916 na imię Altera Judelejba z Łukowa.

Łuków, dnia 27 maja 1919 r.

258 Ogłoszenie.

Na mocy rozporządzenia Min. Zdrowia Publicznego z dn. 15 czerwca b. r. (Dz. Pr. № 126) dla wyjeżdżających koleją w stronę Warszawy zostają wprowadzone świadectwa czystości ważne na przeciąg 3 ch dni.

Świadectwa wydawane są w biurze lekarza powiatowego ul. Szpitalna (Komisarska) № 3.

Opłata świadectwa wynosi 50 fen.

Łuków, dnia 11 czerwca 1919 r.

Lekarz Powiatowy (—) Dr. Choraszewicz.